

عنوان مقاله:

جایگاه کانونی مولفه معنویت در الگوی پیشرفت اسلامی

محل انتشار:

پژوهش نامه علوم انسانی اسلامی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمد رضا زالی

سیدحسین شرف الدین

خلاصه مقاله:

دو صفت رحمان (رحمت عام الهی) و رحیم (رحمت خاص الهی) حاکی از دو نوع تعامل خداوند با بندگان است. مومنین و جامعه ایمانی، مشمول رحمت خاص الهی و دیگر انسانها مشمول رحمت عام او هستند. رحمت عام در پرتو عنایت و اراده عام الهی، متناظر با قواعد و قوانین تکوینی عالم است که علم و دانش بشری، متکفل فهم و استخراج آن است. رحمت خاص در پرتو اراده خاص الهی، متناظر با قوانین و مداخله تشریحی خداوند در عالم است که در سوبه‌های سلب و فیض نمودار میشود. جامعه غیر دینی، بر مدار قوانین تکوینی عالم، به هدفی که ترسیم کرده و پاداش یا نتیجه طبیعی برنامه‌ریزی و عمل خود منتهی میشود. در مقابل، نتیجه فعالیت و برنامه‌ریزی جامعه دینی در چارچوب قوانین تکوینی عالم، میتواند همان نتیجه یا کمتر یا بیشتر باشد. جامعه دینی با تکیه بر عنصر ایمان و تقوا میتواند به نتیجه‌های مضاعف و دوچندان دست یابد. بر این اساس، خروجی الگوی توسعه غربی تکنولوژی (سختافزار) و خروجی الگوی پیشرفت اسلامی، انسان کامل (نرمافزار) است. تمرکز جامعه غیر دینی، بر کشف و استخراج هر چه بیشتر قوانین تکوینی عالم و نقطه تمرکز جامعه دینی علاوه بر تلاش در راستای کشف و فهم قوانین تکوینی، تلاش برای افزایش ایمان و تقوا است.

کلمات کلیدی:

ولایت و ربوبیت تکوینی، ولایت و ربوبیت تشریحی، رحمان، رحیم، ایمان، تقوا، رزق، پیشرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1490664>

